

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Jørn Hansson/
Jungpflanzen Grünewald GmbH**

(Sprawa C-481/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna i przemysłowa — Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Rozporządzenie (WE) 2100/94 — Naruszenie — Słuszne wynagrodzenie — Naprawienie szkody — Koszty sądowe i wydatki pozasądowe]

(2016/C 296/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jørn Hansson

Strona pozwana: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 94 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin należy interpretować w ten sposób, że przyznane w nim posiadaczowi prawa do chronionej odmiany roślin prawo do odszkodowania rozciąga się na całość poniesionej przez niego szkody, jednak artykuł ten nie może stanowić podstawy dla nałożenia zryczałtowanego dodatku za naruszenie ani dla zwrotu zysków i korzyści uzyskanych przez osobę naruszającą.
- 2) Pojęcie słusznego wynagrodzenia, przewidzianego w art. 94 ust. 1 rozporządzenia nr 2100/94, należy interpretować w ten sposób, że mieszczą się w nim, poza uiszczeniem zwyczajowej opłaty, która byłaby należna za licencjonowaną produkcję, wszystkie szkody ściśle związane z brakiem uregulowania tej opłaty, mogące obejmować w szczególności zapłatę odsetek za zwłokę. Do sądu odsyłającego należy określenie w rozpatrywanym przez niego sporze okoliczności, które wymagają podwyższenia wspomnianej opłaty, z zastrzeżeniem, że każda z tych okoliczności nie może podlegać uwzględnieniu więcej niż jeden raz przy ustaleniu wysokości słusznego wynagrodzenia.
- 3) Artykuł 94 ust. 2 rozporządzenia nr 2100/94 należy interpretować w ten sposób, że wysokość szkody, której dotyczy ten przepis, należy ustalać na podstawie konkretnych danych przedstawionych w tym zakresie przez posiadacza praw do odmiany będącej przedmiotem naruszenia, w razie potrzeby w drodze posłużenia się metodą ryczałtową, jeżeli wspomniane dane nie dają się wymiernie oszacować. Powyższy przepis nie stoi na przeszkodzie temu, by koszty poniesione w związku z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego, które zakończyło się oddaleniem wniosku, nie zostały uwzględnione przy oszacowaniu tej szkody, podobnie jak wydatki pozasądowe poniesione w związku z postępowaniem co do istoty sprawy. Nieuwzględnienie tych wydatków jest jednak podporządkowane warunkowi, że koszty sądowe, którymi może zostać obciążony poszkodowany, nie będą na tyle wysokie, by odwieść go od dochodzenia swoich praw na drodze sądowej, zważywszy na pozostałe koszty, które musi pokryć tytułem poniesionych wydatków pozasądowych, oraz na ich użyteczność z punktu widzenia powództwa głównego o naprawienie szkody

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.